

HÍREINK

Újra rendszeres a **vasárnapi gyónási lehetőség** templomunkban. Soltész János atya minden hónap első, Kovács Róbert atya a harmadik vasárnapon gyóntat. Parókusunk – előzetes egyeztetést követően – bármikor örömmel áll rendelkezésre gyónásra, lelki beszélgetésre egyaránt.

Jókeddvű Keddek címmel rendszeres **havi találkákra** hívjuk a parókiára azokat az érdeklődőket, akik szívesen beszélgetnének a hit, az egyház, de a kultúra, a művészet, a közélet kérdéseiről is. A hó első keddeinek estéjén zajló beszélgetések következő időpontja: november 5. Randevünk este hat órakor kezdődik a parókián. Találkozunk szívbéli örömmel, kedvveljük meg a jókeddvű keddeket!

November 8-án, pénteken **Szent Mihály és Gábor főangyalok** s az összes Mennyei Erők ünnepét tarjuk. A csütörtöki előesti vecsernyével s a péntek délelőtt fél tízkor kezdődő Szent Liturgiával ünneplünk.

November 15-én megkezdődik a karácsonyt megelőző bűnbánati időszak, azaz a görögkatolikus egyházunkban hat hétig tartó **adventi idő**.

November 21-én ünnepünk lesz, **az Istenszülő templomba vezetése** emléknapja. Szerdán, 20-án este kenyéradással végezzük az alkonyati zsolozsmát. Csütörtökön, az ünnep napján vasárnapi liturgikus rendet tartunk.

November 24-én lesz **elszálló-jelöltjeink bevezetése** a templomba, illetve bemutatásuk a liturgikus közösség előtt.

Képviselőtestületünk idei **lelkigyakorlata** Hajdúböszörményben lesz november 29-30-án (péntek késő délutáni kezdéssel, szombat délutáni befejezéssel). Örömmel vesszük a házastársak bekapcsolódását is.

Egyházközségünk képviselőtestületének tagjai a lelki életben azzal is igyekeznek elől járni, hogy – önként vállalt lelkiismereti kötelezettségüként – részt vesznek az alkonyati zsolozsmákon, a vecsernyéken. *E havi részvételi rendjük: november 2. Sterné dr. Deák Andrea; 3. Szilva József; 7. Telenkó Margit; 9. Tódik Zoltán; 10. Dr. Tóth Illés; 16. dr. Vas Viktória; 17. Vaszkun István; 20. Dankó Ildikó; 21. Fecske László; 23. dr. Fedor László 24. Hamza Bertalan; 30. Humicskó Ferenc.*

KÉRÉS

Egyházközségünk fenntartása mindnyájunktól anyagi áldozatot is kíván. Tisztelettel kérjük, hogy aki nem tudta még befizetni 2019. évi egyházfenntartási hozzájárulását, igyekezzék eleget tenni e lelkiismereti kötelezettségének. A befizetés történhet személyesen a parókián vagy átutalással az egyházközség 11100702-18799303-36000001 sz. bankszámla-számára.

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu
Tel. 06-30/415-50-92; e-mail: obbagy@upcmail.hu – Kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2019. NOVEMBER

Szólj Uram, még hallja a te szolgád!

Uram, köszönöm Neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm életem minden eredményét, amivel megörvendeztetted, és minden kudarcát, amivel a korlátaimra figyelmeztetted. Köszönöm családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek. Uram, kérlek, bocsásd meg, amit rosszul tettem, és amit elmulasztottam. Köszönöm, hogy Te nem mégy nyugdíjba, hanem ma is mindent megteszel az üdvösségemért.

Uram, adj hálás szívet, hogy mindig észrevegyem: több okom van a hálára, mint a panaszra. Ments meg az irigységtől, elégedetlenségtől, nyugtalan-ságtól, a mindent-tudás látszatától s a mindent-jobban-tudás hazugságától; a gyanútól, hogy valaki mindig bántani akar. Ments meg a közönytől, a házsártos, barátságtalan viselkedéstől, az örökös zsörtölődéstől, a rút önzés-től, a mindent elborító keserűségtől s a hiábavalóság nyomasztó érzésétől.

Uram, adj erőt, hogy békésen viseljem az öregkor terheit, humorral fogad-jam feledékenységem jeleit, erőtlenységemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását.

Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezzem a végről itt, és a kezdet-ről odaát. Kérlek, adj kedvet a munkához, amit még elvégezhetek. Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magamat, és adj alázatot, hogy belássam: egyre inkább másokra szorulok. Adj kedvet az imádság-hoz, a veled való beszélgetéshez. Adj világosságot, hogy jól lássam ma-gam, és jól lássak másokat is. Adj jó kedvet és nyitottságot, hogy még min-dig tudjak befogadni, és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem áraszam szereteted melegét.

Uram, maradj az, aki mindig is voltál: megbocsátó Édesatyám. Ez indítson arra, hogy én is tudjak megbocsátani. Ne engedd, hogy valaha is fáradt legyek a köszönet-mondáshoz. Ne engedd, hogy valaha is abbahagyjam a dicséretedet. Tartsd meg és növeld a hitemet.

Szólj Uram, még hallja a te szolgád!"

(Szent II. János Pál pápa imája)

EGYHÁZKÖZSÉGI ZARÁNDULÁS 2019

Nem túl korán indultunk a Dunakanyar felé közel ötvenen Laci atya vezetésével a már-már hagyományosnak mondható őszi egyházközségi zárandulásra. Mondom ezt azért is, mert ahogy jöve-menve beszélgetek, nem sok egyházközség mondhatja el manapság magáról, hogy rendszeresen szervez kirándulásokat – akár évente – akár többet is.

Így tehát az időjárás kegyeibe fogadva szombaton reggel elindultunk Máriabesnyő felé, ahol egy rövid látogatás keretei között bekukucskáltunk a Bazilika altemplomába, majd a kegyhely idegenvezetője ugyan csupán néhány percben, de hatalmas lelkesedéssel elmondta a templom építésének történetét, majd bemutatta a belső tér látnivalóit.

Utunk Máriabesnyőről Vácra vezetett, ahol elfoglaltuk szállásunkat a kellemes és színvonalas Althann Vendégházban, s a kipakolás után már várt minket Cservenák Péter úr, aki helytörténeszeket is lepipáló felkészültséggel mutatta be nekünk Vác belvárosi nevezetességeit. „Péter mindent tud városunk történelméről, múltjáról, épületeiről. Olyan, mint egy két lábon járó Vác Lexikon. Fotósként minden rendezvényen, eseményen ott van és fényképez.” Ezt a bejegyzést találtam róla az interneten, s valóban: sok-sok információt adott át a templomi szobrokról, szentélyek, oldalszentélyek festményeiről, a feliratokról, a régi és új püspökök szokásairól, az itt tanulókról: emberekről, helyekről, régműtről, jelenről. Elsétált velünk a Daldalívig, megmutatta a fegyházat, majd visszasétálva a központba, megtekinthettük a a Tragor Ignác múzeum *Memento Mori* kiállítását. (1994-ben a domonkos templom helyreállítási munkálatai során a templom alatti kriptá elfalazott lejárataira bukkantak az építők. A megtalált kriptában 262, többnyire jó állapotú színes, díszített koporsóban a 18. század középső harmadától kezdődően, illetve a 19. század elején elhunyt és betemetett, a különleges klímának köszönhetően jó állapotban fennmaradt, spontán mumifikálódott váci polgárok teste nyugodtak. A leletek jó része a Természettudományi Múzeum Embertani Tárába került, de itt Vácott is megtekinthető néhány korpusz üvegkoporsóban, rekonstruált, de eredeti textilekkel borítva. Lenyűgöző a koporsókban talált és az oldalteremben bemutatott kegytárgyak gyűjteménye is: mívés keresztek, rózsafüzérek, kegyérmek.)

Egy tempós vacsora után fakultatív vecsernyét végzett Obbágy atya (amelyen szinte /?/ mindannyian részt vettünk), majd visszaérve a szállásra szabad programként pihenhetett vagy borozgathatott a társaság a Vendégház pincéjében.

A téli időszámításnak köszönhetően a reggel 7h-kor végzett liturgia sem okozott traumát: Bubrik Miklós atya jóvoltából dunakeszi sütésű, amerikai sütőformában készült proszforát és antidórt vehettek magukhoz a hívek, majd következett a váci utolsó program, a közös reggeli.

Utunk a hűvös, ködös vasárnapi reggelen Márianosztrára vezetett. A Dunakanyar hangulatos szerpentinjein kanyarogva jutottunk el a csodaszép, két-tornyú pálos templomig – immár ragyogó napsütésben. A szentmise végére érvén András atya mutatta be nekünk a templomot, majd lehetővé tette, hogy a szentélyt érintve az oltár mögött, egy külön folyosón át járhassuk körbe a Magyarok Nagyasszonyának szentelt Bazilikát. Mindenképpen érdemes legalább egy internetes felkeresésre a templom; csodás belső tere, a pazar barokk elemek lenyűgöző élményt nyújtanak, kiemelve és a sok fénynek köszönhetően központi helyzetben mutatva a Szűzanyát, mely a lengyel czestochowai kegykép alapján készült. *A márianosztrai Istenszülő-kép történetének részleteit a bazilika weboldalán elolvashatják az érdeklődők.*

A ragyogó őszi időben tovább kirándultunk a Duna mellett: irigykedve néztük a Pilis-Börzsöny-Cserhát (melyik melyik?) kisebb-nagyobb dombocskáit, lenyűgöző panorámáját, ékszerdoboznak tetsző házacskáit. Átléptük a határt Letkésnél, majd a Mária Valéria hídon jutottunk vissza Magyarországra, hogy meggyőződjünk róla: az Esztergomi Bazilika Szlovákiából is csodálatos élményt nyújt.

Elhagyván a buszt, utunk a Keresztény Múzeumba vezetett. A középkori festmények lenyűgöző képi világát kissé rombolta az igen rossz megvilágítás; mindenesetre a tárlatot nem szabad senkinek sem kihagynia, aki Esztergomban jár!

A múzeumot elhagyva vezetőnk legénykori gimnáziumába vezetett utunk, ahol kétfogásos ebéddel és úticsomaggal vártak minket, majd irány a Bazilika! Némethné Márti idegenvezetőnk barátságos stílusával, felkészültségével hamar belopta magát a szívünkbe, ahogy bemutatta nekünk a főszékesegyházat.

Visszatérve a buszba, tovább folytattuk utunkat immár a Duna jobb partján. Visegrádra vezetett az utunk, ahol a friss és fiatalos csapat néhány meredek lépcsőn bejuthatott a Várba; ott többek között Szent Koronakiállítás, panoptikumot, vadász- és fegyverkiállítás is megtekinthettek. *Ha esetleg a szép táj megihletett valakit, szívből javaslom a parkolóból induló, kb. 8 km-es körtúrát, mely – kis kaptatóval az elején – a Kálvária dombot érintve vezet fel a várba, majd a Nagy Villám-hegyen át visz vissza Visegrádra, az Alsó Váron át.*

Sajnos az óraátállításnak köszönhetően hamar ránk sötétedett, így Szentendréről már csak a nyugovóra készülő várost láthattuk. Szentendre így is csodálatos, színes esernyők, hatalmas, szoknya alakú lampionok alatt sétálva botladoztunk a macskaköveken az óváros utcáin.

A Megyeri hídon át, jó tempóban, nótázva értünk vissza Nyíregyházára.

Még sok ilyen tartalmas két napot kívánok mindenkinek!